

Türeyimsel Egemenlik: Alain Badiou'nun Felsefesi*

PETER HALLWARD**

GILLES Deleuze'ün gözlemediği gibi, bugün, Fransız felsefesinin birçok yerinde, 'tekilin işlevi, evrenselin¹ işlevinin yerine geçiyor.' Geçiş, güç algılanıyor ancak kayda değer. Doğal olarak, tekil, bir ve eşsizdir. Eğer evrensel, belirli bireylerin ayırt edilmesi ve bağıntısı için genel bir alan açıyor, tekil kendi ifadesi ve varlığı için medyum, kendi mutlak ayırım alanını yaratır. Deleuze'ün tanımladığı gibi, "tekil, özel'in² yokluğunda var olur." Tekil, özel'den -yalnızca bireysel veya belirlinin alanı- kaçmak yoluyla salt varlığını böyle mutlak, tarafsız olarak, uzlaşma ve "tartışma"nın ötesinde temellendirir. Tekil, mutlakiyetçi algı (monarşide yoğunlaşmış, bütün siyasi alan ile içkin) gibi bir şeyde egemendir. Böyle tekil bir gerçekliğin çağdaş Fransız versiyonları boldur.³ Düşünür Alain Badiou bugün, yaygın olarak paylaşılan bağlılık üzerinden, belirginliği olmayan bir tekillığe ve "sureti olmayan özne"ye (MP, 74), "bir yandan Lacan, Sartre ve" kendisinin "diğer yandan Heideggercilerin ve bazı bakımlardan Deleuze ve Lyotard'ın yeniden gruplanmasını, bu son otuz yılın felsefesinin biraz beklenmedik

* **Çeviri:** Zeynep Şenel Gencer. **Orijinal Kaynak:** Halward, Peter. (1998). "Generic Sovereignty the Philosophy of Alain Badiou", *Angelaki: Journal of the Theoretical Humanities*, Vol: 3: 87-111. Metin içinde yer alan bibliyografya kısaltmaları metnin sonunda verilmiştir.

** Londra'daki Kingston Üniversitesi'nde Modern Avrupa Felsefesi Profesörü.

E-Posta: p.hallward@kingston.ac.uk